

# Petr Akopov: Evropané jedou do Pekingu s prosíkem i ultimátem. Sebevražda Západu na pokračování

- CZ24 News | 6. dubna 2023

**EU/ČÍNA: PETR AKOPOV vysvětluje absurdní problémy kolem cesty francouzského prezidenta do Číny, který si musí vzít sebou dohled z Bruselu, aby se náhodou nezavázal k něčemu, co by se nelíbilo protektorům EU z Washingtonu**

Vzájemné návštěvy lídrů velmocí jsou často označovány za historické, ale zpravidla jde o pokus zvýšit skutečný význam návštěvy. Existují však výjimky – jak tomu bylo například při nedávné návštěvě čínského prezidenta Si Ťin-pchinga v Moskvě.

## **Čína jako zprostředkovatel**

Ale cestu do Peking, kterou zítra podniknou francouzský prezident Macron a předsedkyně Evropské komise von der Leyenová, lze nazvat historickou ještě dříve, než začne, jen v tom smyslu, že se zapíše do dějin jako mezník, zlom, resp. zároveň absolutní selhání. A bude to mít skutečně historický význam – přinejmenším pro evropsko-čínské vztahy a vzhledem k jejich váze ve světových záležitostech a pro globální situaci.

Původně se plánovalo, že Čínu navštíví jen Macron, ale poté se v Paříži rozhodli vzít s sebou šéfu panevropské vlády. I když není jasné, kdo to zde řídí: konečně, důvodem spojení úsilí Emmanuela a Uršuly bylo, že Francie je členem Evropské unie, která má společnou politiku vůči Číně. Budoucnost Evropy závisí na tom, jaká bude tato politika, přiznala to i samotná von der Leyenová, když ve čtvrtek přednesla hlavní projev o evropsko-čínských vztazích, přičemž uvedla, že se to „stane určujícím faktorem budoucí hospodářské prosperity a národní bezpečnosti. „. Co tedy chtějí evropští hosté od Číňanů, proč přicházejí?

Existují dvě úrovně agendy – taktická (Ukrajina) a strategická (evropsko-čínské vztahy), ačkoli ve skutečnosti jsou neoddělitelné. Na taktické úrovni Evropané doufají, že přesvědčí Peking, aby vyvinul tlak na Moskvu a stal se zprostředkovatelem při řešení ukrajinského konfliktu. Šílenství? Ale v Paříži o tom vážně uvažují. Toto píše „Politico“:

## **Washington mír nechce**

„Francouzský prezident Emmanuel Macron se vydá na ambiciózní diplomatickou misi do Peking, naději, že přesvědčí čínského vůdce Si Ťin-pchinga, aby se již více nepřibližoval k ruskému prezidentovi Vladimiru Putinovi. Paříž chce, aby Si Ťin-pching místo toho sehrál roli zprostředkovatele při řešení konfliktu na Ukrajině. Představitelé Washingtonu mu přejí všechno dobré, ale o úspěchu tohoto podniku pochybují.“

A „Bloomberg“ s odvoláním na zdroje z francouzské elity píše, že „Francie bude považovat za úspěch, pokud čínský prezident Si Ťin-pching po návštěvě francouzského vůdce Emmanuela Macrona v Číně vyzve Vladimíra Zelenského, aby se dlouhodobě zúčastnil dialogu“, čili mu nakonec zavolá (k čemu ho evropští lídři neustále vyzývají).

Macronovy plány jsou samozřejmě naivní, ale mají naprosto rozumné vysvětlení. Anglosasi a atlantické vedení EU se vydali směrem k oslabení evropsko-čínských vazeb a vztahů s cílem silněji integrovat Evropu do celkové západní politiky zadržování Číny.

Na druhé straně Francie chce udržovat oboustranně výhodné vztahy s Čínou, ale protože jsou součástí evropsko-čínských vztahů, samo to nedokáže. A zde nepomáhá ani stejná touha německé, italské a většiny evropských elit nerozejít se s Čínou – za poslední rok vzrostla závislost Evropanů na Anglosasech a v samotné Evropě se posílily pozice těch, kteří upozorňují připravit se na to, že vztahy s Čínou se postupně budou zhoršovat na úroveň vztahů s Ruskem. To znamená, že začne konfrontace, v jejímž rámci se již Čína otevřeně staví na stejnou úroveň s Ruskem jako protivník Západu a hrozba pro jeho budoucnost.

## **Jak vyskočit z ukrajinské pasti?**

Macron chce z této „pasti na Evropu“ vyskočit pomocí řešení situace na Ukrajině, protože věří, že jedině zmrazení konfliktu pomůže Evropanům efektivně odolat nanucenému kurzu rozchodu s Čínou. Vidíte – řeknou Anglosasům – Peking ovlivnil Moskvu, jednání začala, takže byste neměli nafukovat „čínskou hrozbu“.

Čína samozřejmě Evropu nechce ztratit – technologie, obchod, komunikace, ale nechystá své vztahy s Ruskem modelovat podle evropských požadavků. Nejen proto, že vztahy mezi Moskvou a Pekingem jsou prioritou, ale také proto, že Si Ťin-pching v nezávislost Evropy nevěří. Peking v celé minulosti a dokonce i předminulý rok opakovaně vyzýval Evropany, aby prokázali svou nezávislost, tedy nepodlehli tlaku Anglosasů, neriskovali evropsko-čínské vazby. Ale Evropané, lépe řečeno, vedení Evropské unie to udělalo za ně. Zde je klíčový citát z projevu von der Leyenové:

„To, jak Čína zachází s Putinovou válkou, bude určujícím faktorem ve vývoji vztahů mezi EU a Čínou.“

To znamená, že vztahy obou stran jsou přímo závislé na vztazích mezi Čínou a Ruskem, což je pro Peking naprosto nepřijatelné stanovisko. Kromě toho však předsedkyně Evropské komise vyslovila řadu dalších vyjádření o čínské politice. Zde je jen několik z nich:

„Už nějaký čas jsme byli svědky výrazného záměrného zesílení celkového strategického postoje Číny. A teď je to doprovázeno nárůstem stále asertivnějších akcí. Tak jako Čína vybudovala svou vojenskou sílu, zintenzívnila i svou politiku dezinformací a ekonomického a obchodního nátlaku. Jedná se o záměrnou politiku zaměřenou na jiné země. Tyto eskalační akce naznačují, že Čína se stává represivnější doma a asertivnější v zahraničí. Jasným cílem Komunistické strany Číny je systémová změna mezinárodního řádu s Čínou v jeho středu.“

## **Katastrofa na obzoru?**

Dokonce i některé z těchto obvinění jsou dostatečné k tomu, aby nadcházející dialog v Pekingu ztratil smysl, ale EU dialogu s Čínou ve skutečnosti ani nevěří. Vedení EU nad tím už dávno udělalo kříž – není náhoda, že téměř před rokem to Josep Borrell označil za „dialog hluchoněmých“. Pokud však EU nabrala směr přechodu od partnerství a soutěžení k rivalitě a konfrontaci, pak jsou jednotlivé evropské země zcela nepřípravené na rozchod s Říší středu.

Navíc si dobře uvědomují, že i samotný průběh „rozvodu s Čínou“ (na pozadí rozchodu a konfrontace s Ruskem) se stane pro Evropu katastrofou. Nejprve ekonomickou pro jednotlivé státy, a pak politickou – pro celou EU. Toto nemůže vidět jen slepý – nebo ten, kdo vědomě vydává černé za bílé.

Stálý představitel Číny při EU označil projev von der Leyenové za „nekoherentní a protiřечivý“:

„V projevu bylo mnoho zkreslení a dezinterpretací čínské politiky a čínského postoje. A tvrdil bych, že kdokoli napsal tento projev pro von der Leyenovou, ve skutečnosti Číně nerozumí nebo záměrně postoj Číny zkresluje.“

Nebo jde o kombinaci jednoho i druhého mezi evropskými atlantisty – nerozumí a záměrně zkreslují? Budoucí historici budou schopni pochopit nuance, když budou hledat důvody závislého a sebevražedného chování Evropy ve dvacátých letech jednadvacátého století.

AUTOR: Petr Akopov

[ZDROJ](#)

Překlad: protiproud.info